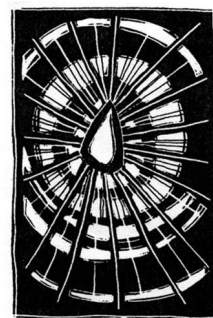

Narodenie Pána – vo dne A – B – C

*Na počiatku bolo Slovo
a Slovo bolo u Boha
a to Slovo bolo Boh. (Jn 1,1)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 52,7-10

Aké krásne sú na horách nohy posla, ktorý hlása pokoj; posla dobrej zvesti, ktorý ohlasuje spásu, ktorý hovorí Sionu: "Tvoj Boh kraľuje." Počúvaj svoje hliadky! Zvyšujú svoj hlas a jasajú všetci, lebo na vlastné oči vidia návrat Pána na Sion.

Vedno praskajte od radosti, rozvaliny Jeruzalema, lebo Pán potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem. Obnažil si Pán svoje sväté rameno pred očami všetkých národov a všetky končiny zeme uvidia spásu nášho Boha.

Druhé čítanie

List Hebrejom 1,1-6

Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril v minulosti Boh našim otcom ústami prorokov. V poslednom čase prehovoril k nám ústami Syna, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet. On je odblesk jeho slávy a verný obraz jeho podstaty. On udržuje všetko svojím mocným slovom. Očistil nás od hriechov, zasadol po pravici Velebnosti na výsostiach. O toľko je vznešenejší od anjelov, o koľko ich prevyšuje Menom, ktoré dostal natrvalo.

Veď kedyže Boh niektorému anjelovi povedal: "Ty si môj Syn, ja som ťa dnes splodil?" A ďalej: "Ja budem jeho Otcom a on bude mojím Synom?" A keď uvádza svojho Prvorodeného na svet, hovorí: "Nech sa mu klaňajú všetci Boží anjeli!"

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko vzniklo skrze neho a bez neho nič nevzniklo z toho, čo vzniklo. V ňom bol život a život bol svetlo ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Pravé Svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prišlo na svet. Bolo na svete a svet vznikol skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišlo ku svojim, a vlastní ho neprijali. Ale tým, ktorí ho prijali, dalo moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle človeka, ale z Boha.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami a my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.

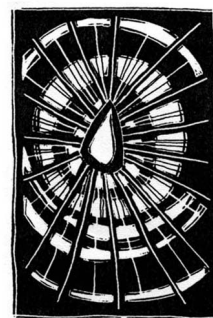
Na zamyslenie

Boh prišiel. Je tu. Preto je všetko iné ako si myslíme. Čas prešiel z večného plynutia do udalosti, ktorá s tichou a jednoznačnou cieľavedomosťou vedie k celkom konkrétnemu cieľu. Vďaka tejto udalosti stojíme my aj svet pred odhalenou Božou tvárou. Keď povieme: "Sú Vianoce", povieme tým: "Boh riekol svetu svoje najhlbšie, svoje najkrajšie slovo, ktoré sa stalo telom. Vyriekol slovo, ktoré sa nedá odvolať, pretože to slovo bolo jeho definitívne rozhodnutie, pretože to slovo bol sám Boh vo svete." A toto slovo znamená: milujem ťa, teba – svet a teba – človek. Je to celkom neočakávané a celkom neobyčajné slovo. Ved' ako možno vysloviť toto slovo, keď Boh pozná človeka a svet a ich strašné a prázdne priepasti. Boh ich však pozná lepšie ako my. A On napriek tomu vyslovuje toto slovo, aby aj on sám prišiel na svet ako ľudské stvorenie. Toto slovo lásky, ktoré sa stalo telom, hovorí o blízkom spoločenstve medzi večným Bohom a nami. To spoločenstvo je už tu (my sa nanajvýš ešte bránime tomuto bozku lásky, ktorý už horí na našich perách). Toto Božie slovo je narodením jeho syna. A teraz vládne vo svete už iba chvíľu, nenápadné, nehlučné ticho a všetok hluk, ktorý hrdo nazývame svetovými dejinami alebo vlastným životom, je iba trik večnej lásky, ktorá umožňuje človeku slobodne odpovedať na jej posledné slovo. A v tomto dlho trvajúcim krátkom okamihu Božieho mlčania môže človek v tomto svete ešte raz prísť k slovu a má Bohu, ktorý ako človek v mlčanlivom čakaní stojí vedľa neho, povedať: "Ja..." – nie, nemá mu nič povedať, ale má sa odovzdať ticho tejto Božej láske, ktorá je tu, pretože sa narodil jeho Syn.

(z knihy: Karl Rahner SJ, Kleines Kirchenjahr, München 1954)

Narodenie Pána - vo dne A - B - C

*Na počiatku bolo Slovo
a Slovo bolo u Boha
a to Slovo bolo Boh. (Jn 1,1)*

Prvé čítanie

Knihá proroka Izaiáša 52,7-10

Aké krásne sú na horách nohy posla, ktorý hlása pokoj; posla dobrej zvesti, ktorý ohlasuje spásu, ktorý hovorí Sionu: "Tvoj Boh kraľuje." Počúvaj svoje hliadky! Zvyšujú svoj hlas a jasajú všetci, lebo na vlastné oči vidia návrat Pána na Sion.

Vedno praskajte od radosti, rozvaliny Jeruzalema, lebo Pán potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem. Obnažil si Pán svoje sväté rameno pred očami všetkých národov a všetky končiny zeme uvidia spásu nášho Boha.

Druhé čítanie

List Hebrejom 1,1-6

Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril v minulosti Boh našim otcom ústami prorokov. V poslednom čase prehovoril k nám ústami Syna, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet. On je odblesk jeho slávy a verný obraz jeho podstaty. On udržuje všetko svojím mocným slovom. Očistil nás od hriechov, zasadol po pravici Velebnosti na výsostiach. O toľko je vznešenejší od anjelov, o koľko ich prevyšuje Menom, ktoré dostal natrvalo.

Veď kedyže Boh niektorému anjelovi povedal: "Ty si môj Syn, ja som ťa dnes splodil?" A ďalej: "Ja budem jeho Otcom a on bude mojím Synom?" A keď uvádza svojho Prvorodeného na svet, hovorí: "Nech sa mu klaňajú všetci Boží anjeli!"

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko vzniklo skrze neho a bez neho nič nevzniklo z toho, čo vzniklo. V ňom bol život a život bol svetlo ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok svedčiť o Svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba svedčiť o Svetle.

Pravé Svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prišlo na svet. Bolo na svete a svet vznikol skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišlo ku svojim, a vlastní ho neprijali. Ale tým, ktorí ho prijali, dalo moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle človeka, ale z Boha.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami a my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy. Ján o ňom svedčil a volal: "Toto je ten, o ktorom som hovoril: 'Ten, čo prichádza po mne, bol predom mnou, pretože bol skôr ako ja. '"

Z jeho plnosti sme prijali všetci milosť za milosťou. Lebo ak Zákon bol daný skrze Mojžiša, milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista.

Nikto nikdy nevidel Boha; Jednorodný Syn Boží, ktorý je v náručí Otca, ten o ňom priniesol zvesť.

Na zamyslenie

Boh prišiel. Je tu. Preto je všetko iné ako si myslíme. Čas prešiel z večného plynutia do udalosti, ktorá s tichou a jednoznačnou cieľavedomosťou vedie k celkom konkrétnemu cieľu. Vďaka tejto udalosti stojíme my aj svet pred odhalenou Božou tvárou. Keď povieme: "Sú Vianoce", povieme tým: "Boh riekol svetu svoje najhlbšie, svoje najkrajšie slovo, ktoré sa stalo telom. Vyriekol slovo, ktoré sa nedá odvolať, pretože to slovo bolo jeho definitívne rozhodnutie, pretože to slovo bol sám Boh vo svete." A toto slovo znamená: milujem Ťa, teba – svet a teba – človek. Je to celkom neočakávané a celkom neobyčajné slovo. Ved' ako možno vysloviť toto slovo, keď Boh pozná človeka a svet a ich strašné a prázdne priepasti. Boh ich však pozná lepšie ako my. A On napriek tomu vyslovuje toto slovo, aby aj on sám prišiel na svet ako ľudské stvorenie. Toto slovo lásky, ktoré sa stalo telom, hovorí o blízkom spoločenstve medzi večným Bohom a nami. To spoločenstvo je už tu (my sa nanajvýš ešte bránime tomuto bozku lásky, ktorý už horí na našich perách). Toto Božie slovo je narodením jeho syna. A teraz vládne vo svete už iba chvíľu, nenápadné, nehlučné ticho a všetok hluk, ktorý hrdo nazývame svetovými dejinami alebo vlastným životom, je iba trik večnej lásky, ktorá umožňuje človeku slobodne odpovedať na jej posledné slovo. A v tomto dlho trvajúcim krátkom okamihu Božieho mlčania môže človek v tomto svete ešte raz prísť k slovu a má Bohu, ktorý ako človek v mlčanlivom čakaní stojí vedľa neho, povedať: "Ja..." – nie, nemá mu nič povedať, ale má sa odovzdať ticho tejto Božej láske, ktorá je tu, pretože sa narodil jeho Syn.

(z knihy: Karl Rahner SJ, Kleines Kirchenjahr, München 1954)